

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Falcsik István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó András jogtanácsos által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Központi Ellenőrzési Parancsnoksága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 8.K.33.403/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2006. december 8-án kelt 8.K.33.403/2006/2. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 3. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.33.403/2006/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 72.000 (hetvenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A vámhatóság a felperesnél 2002. szeptember 1-jétől 2004. április 30-áig terjedő időszakra utólagos ellenőrzést végzett. Ennek alapján megállapította, hogy bizonyos vámáruk vonatkozásában a vámhivatal a vámkezelést a felperes által megjelölt helytelen vámtarifaszám alkalmazásával végezte el. Ezért ezeket a határozatokat az első fokú vámszerv két első fokú határozatával módosította és 2.863.846 Ft, illetve 1.096.376 Ft összegű pótfizetést rendelt el.

A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy észrevételeit az első fokon eljáró vámhivatal nem vette figyelembe, így az nem tisztázott tényálláson alapul. Az import áruk egy részét változatlan állapotban külföldre szállította, de a határozatokból nem derül ki, hogy a vámhivatal ezt a körülményt figyelembe vette-e vagy sem.

Az alperes 2006. május 4-én kelt 634/39-2006. VPKEP, illetve 634/44-2006. VPKEP számú határozataival a határozatok indokolási részének megváltoztatásával az első fokú határozatokat

helybenhagyta. Kifejtette, hogy a felperes a vámtarifaszámok módosítását nem vitatta, e körben érdektelen, hogy az adott termékből történt-e kiszállítás. A határozatok módosítása a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (továbbiakban Vtv.) 147. § (4) bekezdésén alapul, amely nem teszi lehetővé a kivitelről szóló határozatok módosítását. Erre egyébként a Vtv. 2. § (6) bekezdése alapján az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (továbbiakban Áe.) 61. § (3) bekezdése alapján csak a közléstől számított egy éven belül van lehetőség.

Az első fokú bíróság a keresetet elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott a Vtv. 2. § (2) bekezdésére, 147. § (4), (5) bekezdéseire, az Áe. 61. § (1) és (3) bekezdéseire. Leszögezte, hogy a felperes keresetlevelében az alperesi határozatokkal érintett termék vámtarifaszámát, az elrendelt pótbefizetést, valamint annak összegét nem vitatta.

A Vtv. 147. § (4) bekezdése nem teszi lehetővé a kivitelről szóló határozatok módosítását, és a másodlagosan alkalmazandó Áe. 61. § (1) és (3) bekezdései alapján sem volt arra lehetőség, miután azok egy évet meghaladóan kerültek elvégzésre.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak megváltoztatását és a keresetének helyt adást, másodlagosan az első fokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését. Továbbra is fenntartotta jogi álláspontját, hogy a lefolytatott ellenőrzés a felperes tevékenységének egészét érintette, így nemcsak a behozatali, hanem a kiviteli vámhatározatokat is vizsgálni, módosítani kellett volna. Ha jogszabályi akadálya van a kiviteli árnyilatkozatok módosításának, erre a vámhatóság határozatainak utalnia kellett volna.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta azzal, hogy az érintett kiviteli vámkezelések módosítására jogszabály nem nyújt lehetőséget, a felperes olyan vámkezelésekre hivatkozik, amelyek tekintetében az első fokon eljáró Regionális Parancsnokság nem hozott határozatot, így közigazgatási perben nem is lehet vitatni.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Vtv. 147. § (4) bekezdése értelmében a vámhivatal vámteherről szóló kötelezettséget tartalmazó, valamint vámmentességet, vámkedvezményt, vám-visszatérítést megállapító jogerős, az országos parancsnokság/vagy az országos parancsnokság, illetve a pénzügyminiszter által felügyeleti intézkedés keretében, továbbá a bíróság által még el nem bírált határozatot - ideértve a (2) bekezdés alapján hozott határozatokat is - az e törvény 125. §-a

(3) bekezdésében és a 139. §-ban foglaltakra is figyelemmel az utólagos ellenőrzést lefolytató szerv módosítja, visszavonja, illetve új határozatot hoz, ha az utólagos ellenőrzés megállapításai szerint a felülvizsgált határozat jogszabályt sért.

Ezen jogszabályhely értelmezésével mind az első fokú bíróság, mind az alperes helytállóan vonta le következtetését, hogy ennek alapján csak a behozatali vámkezeléskor hozott határozatok lehet módosítani. A felperes egyébként keresetében a vámtarifaszám módosítását, illetve a pótbefizetést nem is vitatta, ennek jogszerűségét az első fokú bíróság sem vizsgálta.

Az utólagos ellenőrzés során a közigazgatási szervek nem hoztak határozatot a kiviteli vámkezelés körében hozott határozatok módosításáról, így egy meg sem hozott határozat jogszerűségét a közigazgatási perben sem lehetett felülvizsgálni.

A Vtv. 2. § (6) bekezdése alapján, mint mögöttes jogszabály az Áe. alkalmazható, annak 61. § (1) és (3) bekezdése, amely azonban egy éven túl nem teszi lehetővé a határozat módosítását vagy visszavonását. Így alapvetően jogszabályi akadálya volt annak, hogy a vámszervek a kiviteli határozatok módosításával érdemben foglalkozhattak volna. Az a körülmény, hogy erre a jogszabályi lehetőség hiányára az első fokú közigazgatási határozatok kifejezetten nem hivatkoztak, még nem tette jogszabálysértővé a vámhatóság határozatait.

Az alperes jogerős határozata indokolásában pedig már kifejezetten megállapítja, hogy a Vtv. 147. § (4) bekezdése nem terjed ki a kiviteli határozatok módosítására, az Áe. 61. § (1) és (3) bekezdései alapján a kivitelről szóló határozat csak a közléstől számított egy éven belül módosítható.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság észlelte, hogy az első fokú bíróság a felperes által fizetendő kereseti illeték összegét helytelenül állapította meg, de annak módosítására a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség elvéből következően nem volt lehetőség.

A közigazgatási perben a kereseti, illetve a felülvizsgálati eljárási illeték összegét is a keresettel támadott határozatok számának figyelembevételével kell megállapítani. Ebből következően, ha a felperes egy keresetlevelében több alperesi határozat

jogszerűtlenségének megállapítását kéri, úgy a kereseti és a felülvizsgálati eljárás illetékét is határozatonként kell megállapítani, majd azt összeadva kell kötelezni a felperest - pervesztessége esetén - annak megfizetésére.

A perbeli esetben bár az alperes határozata pótbefizetést rendelt el, így az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban Itv.) 43. § (3) bekezdése alapján és 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 6 %-os illetéket kellene megállapítani. Mivel azonban a felperes keresete lényegében nem a vámtarifaszám módosítását és ehhez kapcsolódóan a pótbefizetés előírását vitatta, ezért az első fokú bíróság helytállóan alkalmazta az Itv. 43. § (3) bekezdése alapján a tételes illetéket, vagyis 16.500 Ft-ot. Mivel azonban a felperes keresetében két alperesi határozat jogszerűségét vitatta, így az illeték jogszerűen nem 16.500 Ft, hanem 2x16.500 Ft, azaz 33.000 Ft lett volna.

A Legfelsőbb Bíróság ennek alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 2x36.000 Ft, azaz 72.000 Ft felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte a pervesztes felperest az Itv. 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2008. január 24.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró